

ה"ת 26676/06/23 - נמרוד מיזן נגד תחנת משטרה - עכו (מרחב גליל)

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 26676-06-23 מיזן נ' תחנת משטרה - עכו (מרחב גליל)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר
המבקש: נמרוד מיזן
נגד
המשיבה: תחנת משטרה - עכו (מרחב גליל)

החלטה

1. מונחות לפני בקשת המבקש **להחזרת תפוסים** לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

2. ביום **12/06/2023** הגיש המבקש את בקשתו להחזרת תפוסים. בבקשה נטען, כי ביום **07/06/2023** נעצר הוא ע"י משטרת ישראל - תחנת עכו, ונחקר על ידי האגף לחקירות ומודיעין- מפלג ההונאה והשפיעה המכוונת (להלן: "**מפלג ההונאה**"). נטען כי במהלך חקירתו נלקחו ממנו **פלאפונים** מסוג סמסונג, כאשר מאז ועד ליום הגשת הבקשה לא הוחזרו אליו חרף הזמן שחלף. נטען עוד כי בפלאפונים יש מסמכים רפואיים שהוא זקוק להם.

3. בהחלטתי מאותו יום, הוריתי למשיבה להגיש את תגובתה עד ליום 14/06/2023.

4. תגובת המשיבה הוגשה ביום 15/06/2023, באיחור של יום אחד. בפתח התגובה נטען כי בשל טעות אנוש חל עיכוב של יממה בהגשת התגובה. לגופו של עניין, נטען כי מפלג ההונאה מנהל תיקי חקירה בגין תלונות בשל הפרת צו הנועד להגן על חיו של אדם וכן בשל הטרדות טלפוניות. נטען כי החקירה הוטלה על מפלג ההונאה בשל רגישות הטיפול והיקף הטיפול בפרשיה. נטען עוד, כי טרם הסתיימה בדיקת הפלאפונים וכי הפריקה נמשכת זמן רב בשל הצורך בבדיקת כל החומרים הנלווים. בתגובה נטען כי החקירה טרם הסתיימה וכי החזקת הפלאפונים נחוצה מאוד לצורך המשך החקירה. בשל כך, עתרה המשיבה לדחיית בקשת המבקש.

5. בעקבות תגובת המשיבה הוריתי למבקש להודיע אם הוא עומד על בקשתו. בהמשך לכך, הודיע המבקש כי הוא דוחה את טענות המשיבה ועומד על בקשתו, ובהתאם עתר לקיים דיון במעמד הצדדים.

עמוד 1

6. ביום **19/06/2023** קיימתי דיון במעמד הצדדים. הן המבקש והן ב"כ המשיבה חזרו על טענותיהם. ב"כ המשיבה פירט את פעולות החקירה הדרושות והציג בפני דוח סודי וטען כי אין מקום להחזרת הפלאפונים. מנגד, טען המבקש כי אין הצדקה בהמשך החזקת הפלאפונים. בהמשך לכך טען המבקש כי הוא מוכן להמתין לסיום החקירה ביחס לפלאפונים, אך דרש החזרת תפוסים נוספים לרבות כרטיסים והתקן חיצוני.

בסוף הדיון קיבלו הצדדים את הצעתי ולפיה המשיבה תחזיר את הפלאפונים "עד ליום 03/07/2023 בהעדר התפתחות חדשה בחקירה". לאור הסכמת הצדדים, הוריתי על מחיקת הבקשה ללא צו להוצאות.

7. ביום **04/07/2023** הגיש המבקש (באותו תיק) בקשה להחזרת **כל התפוסים** שנתפסו ביום 07/06/2023. נטען כי המשיבה הסכימה להחזרת הפלאפונים בדיון שהתקיים בפני, עד ליום 03/07/2023, אולם מועד זה חלף והפלאפונים לא הוחזרו. נטען כי המשיבה לא הגישה בקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים ולא הציגה התפתחות חקירתית אשר מצדיקה המשך החזקת התפוסים. נטען עוד, כי המשיבה אינה מכבדת את החלטות בית המשפט.

8. בתגובת המשיבה נטען כי בקשת המבקש נמחקה לאור הסכמת הצדדים כי הפלאפונים יוחזרו עד ליום 03/07/2023 בהעדר התפתחות חקירתית. נטען כי ב"כ המשיבה מסר למבקש כי הפלאפונים יוחזרו לאחר סיום חקירת המבקש תחת אזהרה. נטען כי המבקש העלה בפני החוקר כי קיימים חומרים בתוך הפלאפונים שאמורים לסייע למבקש בהגנתו. לאור זאת, טענה המשיבה כי אין להחזיר את הפלאפונים עד לסיום החקירה ומיצוי פעולות חקירה נוספות, זאת לצד הפעולות שבוצעו מאז הדיון ועד ליום הגשת התגובה. המשיבה הוסיפה כי בכל מקרה, המוצגים יוחזרו לאחר וויתור המבקש על "כלל הראיה הטובה ביותר". נטען עוד כי התנהלות המבקש נועדה להטריד את המשיבה ולבזבז את זמנו היקר של בית המשפט.

9. ביום 13/07/2023 התקיים בפני דיון במעמד הצדדים. המבקש האשים את המשיבה "בהתעוללות" וחזר על כל המעשים שביצעה מאז החיפוש שנתפסו במהלכו התפוסים ועד לניהול ההליך המשפטי. מנגד, פירט ב"כ המשיבה את הפעולות שבוצעו והציג בפני דוח סודי עדכני, חקירת המבקש ומזכר נוסף (**רנו/1 - רנ/3**). נטען לתיקי חקירה רבים ופרשיה מסועפת ו"רגישה מאוד". נטען כי המבקש מכחיש בעלות בפלאפונים ולשימוש בפלאפונים על ידי אחרים. במהלך הדיון הבהיר המבקש כי אינו מכחיש את הבעלות בפלאפונים, אך ציין כי "מספר חברים" עושים שימוש בפלאפונים שלו. המבקש הלן על מתן החלטות בתיק ההטרדה, ואשר בגין אותו עניין נעצר בטענה להפרת צו שמעולם לא נמסר לו ואף לא ניתנה בו החלטה. המבקש הודיע כי הוא מסכים לוותר על כלל הראיה הטובה ביותר.

10. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים בכתב ובעל-פה בשני דיונים שהתקיימו בפני ועיינתי בכל החומר שהוגש לתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להחזרת תפוסים להידחות.

להלן נימוקי.

11. הליכי תפיסה, החזקה ושחרור חפצים שנתפסו על ידי המשטרה, הם הליכים שגרתיים המתנהלים מדי יום ביומו בפני בתי משפט השלום והמחוזי (בש"פ 7992/22 עדנאן נ' מדינת ישראל (01/03/2023), להלן "עניין נורי").

12. פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן "הפסד"פ") מסדירה את הסמכות בעניין תפיסת תפוסים והשבתם.

13. המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפסד"פ שזו לשונו: "**סמכות לתפוס חפצים - (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה.**"

סעיף 1 לפקודה מגדיר "חפץ" באופן רחב "לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים". בהתאם לכך, המונח התפרש באופן רחב, כך שגם יתרת זכות בחשבון בנק יכולה להיחשב כ"חפץ" לצורך סעיף 32(א) לפקודה (בש"פ 5015/99 התאחדות משפטנים בלתי תלויים נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1) 657 (1999)).

14. לשונה של הוראת סעיף 32(א) מעלה, כי קיימות חמש חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ, וזאת כאשר קיים יסוד סביר להניח אחד מאלה: באותו חפץ נעברה עבירה; עומדים לעבור עבירה; החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה; או, ניתן כאמצעי לביצועה. כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפץ, וכל אחת משקפת תכלית המיוחדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות. איתורה של החלופה הרלבנטית, שלשם השגתה נתפס החפץ, חשובה לא רק לצורך בחינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנתון בידיה, אלא גם לצורך התחקות אחר התנאים הראויים לצורך שחרור החפץ והחזרתו לבעליו בתקופת הביניים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליכי החקירה או המשפט (להרחבה ראו: בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12/03/2006), להלן "עניין לרגו").

15. הסמכות לשמירה על התפוסים מצויה בסעיף 33 לפסד"פ הקובע כי: "**נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.**"

16. הסמכות לשחרור התפוסים מצויה בסעיף 34 לפסד"פ הקובע כי: "**על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח מישנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט השלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת, כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.**"

17. הוראה נוספת ורלוונטית מצויה בסעיף 35 לפקודה הקובע כי "**אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על**

ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתב אישום בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

18. בית המשפט העליון **בעניין לרגו** עמד על התנאים שבהם ראוי לעשות שימוש בסמכות השחרור לפי סעיף 34 לפסד"פ, ועל השיקולים שיש לשקול בהקשר לכך, ופסק כי הסמכויות שמעניק החוק לגורמי אכיפת החוק לפעול כנגד אדם בטרם הכרעה משפטית בדבר אחריותו הפלילית טעונות קושי מובנה: מחד - ההנחה העומדת ביסוד מעצרו של אדם לצורך חקירה או עד תום ההליכים היא, כי קיים יסוד סביר להניח כי עבר עבירה פלילית. עוצמת ההנחה הזו משתנה עם התפתחות ההליך הפלילי. עוצמתה פחותה בשלב הראשון, וככל שההליך מתקדם והראיות נאספות, הולכת הנחה זו ומקבלת ביסוס נוסף. בהינתן הנחה זו במידת עוצמה משתנה, כאמור, עולה שאלת האיזון הראוי בין מידת הפגיעה ההכרחית בנחקר או בנאשם לצורך השגת תכליות הנועזות באינטרס הציבורי, לבין זכותו של אדם לממש את זכויות היסוד הנתונות לו בטרם הוכרע דבר אחריותו הפלילית. בגדרן של זכויות יסוד אלה עומדת, בראש וראשונה, הזכות לחירות האישית; בצידן ניצבת גם הזכות לקנין שמצאה אף היא את מקומה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

19. בית המשפט העליון הוסיף, כי כל עוד לא הוכרע דבר אשמתו של אדם, מצווה מערכת אכיפת החוק לשקול ולאזן בין חובת הגנה על זכויותיו החוקתיות של הנחקר או הנאשם לבין אינטרס הציבור שתכליתו להבטיח את בטחון הציבור, ואת תקינותו של הליך החקירה והמשפט מפני שיבוש אפשרי. בגידרו של האיזון הנדרש כאמור, מושם דגש על זכותו של האדם לחופש אישי כנגד שיקולים שבאינטרס הציבורי. ככל ששלבי ההליך הפלילי מתקדמים, כך עשויה נקודת האיזון פרי המתח שבין חלקי המשוואה, לסטות לכאן או לכאן. נקבע עוד, כי בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקנין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לענין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקנין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במידרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לענין מעצר אדם, וכך הוא לענין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (ראו **עניין לרגו** לעיל).

20. יצוין, כי לאורך השנים הבהירה ההלכה הפסוקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ, בהכרח כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה. גם אם עשוי להתקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים, ועשויה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למגבלות (רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פ"ד נג(3) 312, 323 (1999), להלן "**עניין גאלי**").

21. מהאמור לעיל, עולה כי נדרשת בחינה כפולה: האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקנין של הפרט מנגד.

22. אשר לתכליות התפיסה, נקבע בפסיקה כי שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת **מניעה** עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת **חילוט**; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט (ראו **עניין לרגו** לעיל).

23. מסעיפי החוק הנ"ל וההלכה הפסוקה "**עולה כי חפץ ששוטר הוסמך לתפוס, רשאית המשטרה להחזיק ברשותה עד אשר יוגש כראיה לבית המשפט. זאת, בתנאי שאם לא הוגש כתב אישום בתוך שישה חודשים מיום התפיסה, או אם הוגש כתב אישום והחפץ לא הוגש כראיה במשפט - עליה להחזירו לאדם שמידיו נלקח. יחד עם זאת, מרגע שנתפס, לבית המשפט סמכות רחבה ליתן צווים לגבי התפוס, ובכלל זה להאריך את משך החזקתו מעבר לתקופה האמורה, להורות על שחרורו מידי המשטרה או לנהוג בו בדרך אחרת. בתוך כך, הן במהלך ששת החודשים הראשונים והן בתקופת ההארכה, אם ניתנה, רשאים המשטרה ואדם הטוען לזכות בחפץ לפנות לבית המשפט בבקשה ליתן צו לגבי התפוס" (ראו "עניין נורי" לעיל).**

24. **בעניין נורי** נפסק עוד כי על המשטרה - ועל בית המשפט בבואו להפעיל ביקורת שיפוטית מכוח הפקודה - לשוב ולבחון אם המשך החזקת התפוס נעשית כדין. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס. ככל שהתשובה לכך חיובית, יש להוסיף ולבחון את מידתיות ההחזקה בנסיבות העניין, קרי, אם ניתן להשיג את התכלית שלשמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה.

25. **בעניינו**, נכון למועד הדיון השני בבקשה, לא הוגש כתב אישום כנגד המבקש. יחד עם זאת, התקופה המותרת על פי דין לאחזקת תפוסים (שישה חודשים) טרם חלפה, אלא חלפו נכון להיום **חודש ושבע בלבד**.

26. אמנם בדיון הראשון שהתקיים בפני סוכם כי הפלאפונים יוחזרו עד ליום 03/07/2023, אך זאת בהעדר התפתחות חדשה בחקירה. מעיון בחומר שהונח לפני ומדברי ב"כ המשיבה עולה, כי במסגרת פעולות החקירה שבוצעו נחקר המבקש וכי דרושות פעולות נוספות בעקבות ההתפתחות שהייתה לאור טענתו של המבקש לקיומן של ראיות מזכות בפלאפונים. לטענת המשיבה, החקירה טרם הסתיימה וכי מדובר בפרשיה רגישה ומסועפת. בהקשר זה, המשיבה הציגה בפני פירוט של פעולות חקירה נוספות, ותיק חקירה נוסף שטרם בשלה בו ההחלטה ביחס להמשך החקירה, כל זאת מעבר לפעולות שפורטו בתגובת המשיבה.

27. יוצא אפוא, כי בנקודת זמן זו, קיים מקור סמכות (מתקיימות לפחות שתי חלופות מתוך החלופות שפורטו בסעיף 14 לעיל) המשולב עם תכלית (ראיה ו/או מניעת ביצוע עבירה), המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס.

28. כאמור, בשיקלול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשאת התפוס בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, ייבחנו היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפץ מבחינת בעל הקנין, כגון האם מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין או אסורה; מה מידת נחיצותו של בעל הקנין בחפץ, ושיעור נזקו משלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות

הבדל בין תפוס המשמש אדם לעיסקו ולמשלה-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי; כן עשוי להיות שוני בין חפץ כלה לבין חפץ שערכו אינו מושפע ממעבר הזמן, וכיוצא באלה שיקולים.

29. בשיקולול השיקולים הרלוונטיים ובכלל זה משך החקירה, מהות התפוסים, תכלית התפיסה ומשך החזקת התפוסים, ולאור עמדת המשיבה כי המבקש רשאי לקבל חומרים ומסמכים לרבות העתקת כל התכנית מתוך הפלאפונים לרבות המסמכים הרפואיים, מסקנתי היא כי יש להעדיף, בשלב זה, את האינטרס של המשיבה, וכי דין הבקשה להחזרת הפלאפונים להידחות.

30. אבהיר, כי המבקש ביקש להוסיף לבקשתו, עניין החזרת כל התפוסים ולא רק הפלאפונים, אולם לא ראיתי להיחס בהחלטתי להרחבת טיעון זה מצד המבקש. הבקשה המקורית הוגשה ביחס לפלאפונים בלבד, והסכמת הצדדים בדיון הראשון הייתה ביחס לפלאפונים בלבד. על כן, וחרף עמדת המשיבה כי אין מקום להחזרת שאר התפוסים, אינני קובע מסמרות בעניין והמבקש רשאי להגיש בקשה חדשה ונפרדת בעניין.

סוף דבר:

31. הבקשה להחזרת תפוסים (הפלאפונים) נדחית בשלב זה.

32. **והערה מתחייבת לסיום.** בימים מתוחים אלו, טוב יעשה כל אחד מיחידי הציבור, אזרח ושוטר כאחד, אם יגלה סבלנות, סובלנות ואמפטיה לזולתו. בדרך זו, יימצא האיזון הנכון שיאפשר מיצוי מלוא זכויותינו הבסיסיות והיסודיות לטוב ולמוטב. בהתאמה, ולאור הטענות שהעלה המבקש ביחס להתנהלות המשטרה, אצפה מהמשטרה כי תקדם ותבצע את כל הפעולות הדרושות והנחוצות להשלמת וסיום החקירה בעניינו של המבקש.

33. **בשים לב לתוצאה אליה הגעתי ונוכח התנהלות הצדדים בתיק, לא ראיתי לנכון לפסוק הוצאות למי מהצדדים.**

34. **זכות ערר כדין לבית המשפט המחוזי.**

35. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ג, 15 יולי 2023, בהעדר הצדדים.